

[Oluf Pedersen.]

Folk, der ligefrem spekulerer i de givne Forhold.

Vi har modtaget en Pjece, som hedder „Den 9. April“, skrevet af en mig ubekendt Mand, Preben Wenck. Man kan uden Overdrivelse sige, at denne Pjece var ganske ensidig og følgerig en falsk Fremstilling, og nu ser jeg i „Fædrelandet“, at vi, saa vidt jeg ved, som Hævn for, at han ikke fik en eftertragtet Stilling, kan vente et nyt Opkog, idet Manden aabenbart har lidt Skade paa sine Nerver, hvad der for saa vidt kan være nogen Undskyldning for. Naar jeg beskæftiger mig med det bebudede Skrift, skyldes det, at disse brudte Nerver benyttes politisk paa det skændigste, og jeg vil sige herom, at dette at svine danske Borgere til, selv om det er politiske Modstandere, ikke er god dansk Gerning.

Saa vidt jeg ved, bruger man fra det ærede Medlem Hr. Frits Clausens Side foruden hæderlige Folk ogsaa til Agitationsarbejde Personer, som er straffet for Overtrædelse af dansk borgerlig Straffelov, altsaa Forbrydere.

Naar vi altsaa kan vente denne Pjece i Morgen, skal det siges herfra, at selv om det bebudes at være den fulde Sandhed, er der, efter Forudreklamen at dømme, dog megen Løgn iblandt.

Jeg synes, at en saadan Pjece er fældende for det politiske Parti, som udnytter den. Et saadant System vender vi os alle fra med forfjent Foragt. Der kan ud fra forskellige Opfattelser være noget at kritisere, men ingen har lovlig Grund til at tro om hverken Statsministeren eller den daværende Udenrigsminister, at de ikke handlede, som de mente, at det var rigtigt.

Personligt har jeg i øvrigt aldrig beklaget mig over den Slags Angreb, thi de var altid værst for Angriberne. Derfor kan det siges her, at Pjecen om den fulde Sandhed, som til Dels er Løgn, vil blive fældende for Partiet Frits Clausen. Og hvis de sender Pjecen ud over hele vort Land, saa vil den Dom over Partiet komme til hele det danske Folks Kundskab. Da falder han paa sine Gerninger. Faldet bliver haardt, men velfortjent.

Svend E. Johansen: Den ærede sidste Taler, der nys forlod Talerstolen, har jeg

haft den Skæbne at kende en halv Snes Aar, og jeg vil indrømme, at jeg i og for sig ikke føler mig særlig stærkt fristet til, nu da Bekendtskabet er afbrudt, at genoptage det via denne Talerstol. Han var imidlertid saa elskværdig at komme ind paa det Tilfælde, som han sagde, hvor mine Vælgere havde undsagt mig. Jeg vil have Lov til at gøre opmærksom paa, at denne Undsigelse bestod i, at der blev indkaldt til en Generalforsamling om mit Forhold, en Generalforsamling, til hvilken man nægtede mig Adgang, og hvor der mødte 9 Medlemmer. Af disse 9 Medlemmer vedtog de 7 en Opfordring til mig om at nedlægge mit Mandat. Jeg tror nu ikke, at Folketingsmandater hviler paa 7 Stemmer. Men forøvrigt var der en vis Dristighed hos det ærede Medlem, naar han spurgte om, hvem jeg repræsenterede; det kunde nemlig være meget nærliggende at spørge, hvem *han* repræsenterer. Der er jo som bekendt en lille morsom Episode om Valget i Ribe Amt, hvor det viste sig, at den Kandidat, der havde det højeste Stemmetal, nemlig omkring 1 700, maatte vige til Fordel for den, der havde faaet godt 1 100 — og den sidste var det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen. Og saa kan vi vel forøvrigt lade det ligge. Man skal bare ikke, ærede Medlem, tale om Strikken i hængt Mands Hus. (*Gregersen:* Men De rejste Dem op og stemte for Godkendelsen!). Fuldkommen rigtigt, det nægter jeg heller ikke, men jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at paa det Tidspunkt forelaa ikke det Responsum, som senere kom fra Professor Ross, og som underkendte Udvalgets Indstilling. (*Afbrydelse:* Hvor mange Stemmer fik det ærede Medlem?). Se efter i Statistiske Efterretninger, de staar derhenne.

Anden Næstformand (Westermann): Maa jeg bede mig fritaget for Afbrydelser.

Svend E. Johansen: Vi staar over for en Vinter, der uden Tvivl vil blive den strengeste, vort Land har oplevet i mange Aar. Den Krig, som hersker i Europa, og som, uanset hvilket Udfald den faar, paa afgørende Maade vil ændre Europas Forhold baade økonomisk og mentalt, berører ogsaa Danmark. Det mest synlige Udtryk herfor var den Besættelse af Landet, der fandt Sted den 9. April, men det, der vil ramme